

CLAEYS BOUUAERT, Maurice (Gent 8 april 1882 – Brussel 8 juni 1956).

Studeerde aan het Sint-Barbaracollege in Gent. In 1899 trad Claeys Bouuaert als novice in bij de jezuïeten in Drongen. Hij studeerde klassieke filologie aan de Katholieke Universiteit Leuven en schreef zijn doctoraal proefschrift *Tacitus als kunstenaar en geschiedschrijver* (1908) in het Nederlands, hetgeen toen zeer ongewoon was. Op 2 augustus 1914 werd hij priester gewijd. Aanvankelijk was hij leraar aan het Sint-Barbaracollege in Gent (1917-1925). Nadien werd hem de begeleiding van jonge priesters toevertrouwd. Hij werd de geestelijke leidsman van onder meer Edward Poppe en had contacten met Alfons van Assche. Hij publiceerde verscheidene theologische geschriften.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog verbleef Claeys Bouuaert in Gent. Van 1945 tot 1956 werkte hij in Brussel. Hij verleende steun aan honderden door de repressie gestraften en hun familie. Bij kerkelijke en wereldlijke vooraanstaanden en bij verdedigers van de repressie bepleitte hij het lot van zijn beschermelingen.

LITERATUUR: 'In memoriam Eerwaarde Pater Maurice Claeys Bouuaert', in *Jezuïeten*, jg. 14, nr. 5 (september-oktober 1956), p. 165-168; – E.P. Vandebussche, 'In memoriam E.P. Maurice Claeys-Bouuaert s.j. De nederigste man', in *De Linie* (15 juni 1956); – 'Une belle figure de religieux qui disparaît. Le R.P. Maurice Claeys-Bouuaert s.j.', in *La Métropole* (12 juni 1956).

FRANK SEBERECHTS